

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8026/2021
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., правних следбеника сад пок. ВВ, бив. из ..., чији је пуномоћник Никола Стошић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., правних следбеника сада пок. ЖЖ, бив. из ..., ради поништаја уговора о доживотном издржавању и утврђења предмета заоставштине, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1724/2021 од 25.08.2021. године, у седници већа одржаној 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1724/2021 од 25.08.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1724/2021 од 25.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 931/20 од 08.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, правних следбеника сада пок. ВВ, бив. из ..., којим су тражили да се поништи уговор о доживотном издржавању који је тужена ГГ из ..., као давалац издржавања закључила са пок. ЗЗ, бив. из ..., као примаоцем издржавања, оверен пред Основним судом у Врању под Р .../... дана 23.10.2008. године, за део имовине од $\frac{3}{4}$ од локала у ... у улици ... број ..., на кп. бр. ... из лн. бр. ... КО ... и од кп. бр. .../... и кп. бр. ... обе из лн. бр. ... КО ... – ..., јер пок. ЗЗ није била власник овог дела непокретности у време располагања, те да се за овај део имовине редукује овај уговор о доживотном издржавању, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди према туженима да заоставштину пок. ББ, бив. из ... чини и $\frac{3}{4}$ од локала који се налази у ... у улици, на кп. бр. ... из лн. бр. ... КО ... и од кп. бр. .../... и кп. бр. ... обе из лн. бр. ... КО ... – ..., који се има расправити по закону, као и да му накнаде трошкове поступка, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој ГГ исплате на име трошкова парничног поступка износ од 153.000,00 динара са законском затезном каматом рачунајући почев од дана извршности ове пресуде а до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1724/2021 од 25.08.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца АА и ББ, обоје из ... и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 931/20 од 08.02.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом тужилаца се заправо оспорава утврђено чињенично стање, да спорни локал представља посебну имовину пок.Загорке, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, ревизијом тужилаца је истакнуто да је потпуно нејасно како је другостепени суд утврдио да спорни локал представља посебну имовину пок.Загорке, што спада у домен битних повреда одредаба парничног поступка из ког разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени слови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 20.02.2009. године. Вредност предмета спора је 19.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на поништај уговора и утврђење, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић